

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.02.2018, sp. zn. 4 Tdo 105/2018, ECLI:CZ:NS:2018:4.TDO.105.2018.1

Číslo: 24/2019

Právní věta: K zastavení trestního stíhání z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř. musí být splněna zákonná podmínka spočívající v chování obviněného po spáchání činu, jež zohledňuje zejména přístup obviněného k jím spáchanému trestnému činu. Obviněný musí svým chováním po spáchání činu prokázat, že již není potřeba dalšího řízení vůči jeho osobě, přičemž takový závěr není zcela vyloučen ani za situace, kdy obviněný sice trestnou činnost v plném rozsahu nedoznává, avšak z jeho projevů po spáchání činu je zřejmé, že si je vědom podstatných okolností zakládajících trestní odpovědnost za své jednání, kterého se musí do budoucna vyvarovat. I v takovém případě je možné dovodit dosažení účelu trestního řízení ve smyslu § 1 odst. 1 tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 27.02.2018

Spisová značka: 4 Tdo 105/2018

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání

Předpisy: § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud k dovolání nejvyššího státního zástupce podanému v neprospěch obviněného M. P. zrušil usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. 4 To 532/2017, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Okresního soudu ve Strakonici pod sp. zn. 3 T 16/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a přikázal Krajskému soudu v Českých Budějovicích, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Okresního soudu ve Strakonici ze dne 27. 6. 2017, sp. zn. 3 T 16/2017, byl obviněný M. P. uznán vinným přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku. Uvedeného přečinu se podle tohoto soudu dopustil tím, že:

jako jediný jednatel společnosti A. R. s. r. o., V., poté, co dne 1. 6. 2013 uzavřel se společností V. S. s.

r. o., S., rámcovou kupní smlouvu o pravidlech pro koupi a prodej stavebního materiálu, se smluvním ustanovením uvedeným v oddíle III. článku 3. odst. 1 smlouvy, kterým je stanoveno, že „vlastnická práva přecházejí z prodávajícího na kupujícího až po úplném zaplacení kupní ceny“, nechal odebrat ze skladu společnosti V. S. s. r. o., na adrese B., V., okres S.,

1) v době od 7. 1. 2016 do 29. 1. 2016 zboží, které bylo prodávajícím vyúčtováno fakturou ze dne 30. 1. 2016 na částku 41 685 Kč, splatnou dne 13. 2. 2016, kterou ve stanovené době splatnosti neuhradil,

2) dne 2. 2. 2016 zboží, které bylo prodávajícím vyúčtováno fakturou ze dne 29. 2. 2016 na částku 4 038 Kč, splatnou dne 14. 3. 2016, kterou ve stanovené době splatnosti neuhradil,

a to přesto, že odebrané zboží použil pro své podnikání, když je nechal instalovat do nemovitosti při provádění stavební činnosti, a od investora, pro kterého práce vykonal, dostal za toto zboží,

- dne 2. 3. 2016 v hotovosti uhrazenou částku 8 280 Kč, ze které společnosti V. S. s. r. o. ničeho neuhradil,

- dne 4. 3. 2016 v hotovosti uhrazenou částku 17 710 Kč, ze které společnosti V. S. s. r. o. ničeho neuhradil,

- dne 25. 4. 2016 v hotovosti uhrazenou částku 17 151 Kč, ze které téhož dne společnosti V. S. s. r. o. uhradil částku 16 685 Kč,

a tak z obdržených peněz od investora uhradil pouze částku 16 685 Kč a zbytek z těchto peněz použil pro svoji potřebu a společnosti V. S. s. r. o., S., tak způsobil škodu ve výši 26 456 Kč.

2. Za uvedený přečin uložil Okresní soud ve Strakoniciích obviněnému podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku výkon trestu obviněnému podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou roků.

3. Proti rozsudku Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 27. 6. 2017, sp. zn. 3 T 16/2017, podal obviněný odvolání směřující do výroku o vině a trestu. O podaném odvolání rozhodl Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. 4 To 532/2017, tak, že podle § 257 odst. 1 písm. c), § 223 odst. 2 a § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř. zrušil rozsudek Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 27. 6. 2017, sp. zn. 3 T 16/2017, a trestní stíhání obviněného pro předmětný skutek zastavil.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

4. Proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. 4 To 532/2017, podal nejvyšší státní zástupce dovolání v neprospěch obviněného z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř., neboť bylo rozhodnuto o zastavení trestního stíhání, aniž pro tento postup byly splněny zákonné podmínky.

5. Následně rozvádí průběh řízení před soudy nižších stupňů, zejména obhajobu obviněného, jenž se hájí tím, že od investora byl zaplacen stavební materiál, který nebyl poškozené společnosti. Obviněný na tomto tvrzení založil i své odvolací námítky, a přestože se soud druhého stupně ztotožnil se skutkovými i právními závěry soudu prvního stupně, tak poukázal na určité polehčující okolnosti a dospěl k závěru, že tyto polehčující podmínky naplňují zákonné předpoklady pro postup podle § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř.

6. Nejvyšší státní zástupce dále poukazuje na podmínky zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř., když předpokladem postupu podle tohoto ustanovení je, že vzhledem k významu a míře porušení nebo ohrožení chráněného zájmu, který byl dotčen, způsobu provedení činu a jeho následku, nebo okolnostem, za nichž byl čin spáchán, a vzhledem k chování obviněného po spáchání činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, je zřejmé, že účelu trestního řízení bylo dosaženo. Podle dovolatele musí být uvedené podmínky splněny

kumulativně. Jinak řečeno, k některé ze zákonných podmínek uvedených v první alternativě musí přistoupit druhá podmínka spočívající v pozitivním chování obviněného po činu, zejména pokud jde o náhradu škody či odstranění škodlivých následků.

7. Dovojuje, že ve věci byl splněn předpoklad, že zastavení trestního stíhání nebrání význam a míra porušení chráněného zájmu. Nelze mít ale za to, že byla naplněna podmínka, že vzhledem k chování obviněného po spáchání činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, je zřejmé, že účelu trestního řízení bylo dosaženo. Obviněný sice nahradil způsobenou škodu, byť se značným časovým odstupem, ovšem podle jeho názoru k naplnění podmínky týkající se chování obviněného po spáchání činu vyžaduje bezvýhradné doznání. Obviněný se ovšem ke spáchané trestné činnosti nedoznal. Zdůrazňuje, že přestože předmětné ustanovení sice výslovně nestanoví požadavek doznání, lze tento závěr dovodit z platné judikatury. Současně odkazuje na platný komentář, ze kterého vyplývá, že chování obviněného je významnou okolností právě z hlediska dosažení účelu trestního řízení, neboť se zde zohledňuje jeho přístup ke spáchanému trestnému činu, jehož se dopustil, a proto nebude zásadně možné zastavit trestní stíhání v případech, kdy obviněný popíral svou trestnou činnost (ŠÁMAL, P. a kol. Trestní řád, § 157 až 314s, Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 2202). Shodně se vyjádřil i Nejvyšší soud v usnesení ze dne 8. 12. 2004, sp. zn. [3 Tdo 1202/2004](#), publikovaném pod č. 50/2005 Sb. rozh. tr., obdobně viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2005, sp. zn. [4 Tz 43/2005](#).

8. Konstatuje, že z obhajoby obviněného je zřejmé, že tento se hájí tím, že neměl k dispozici finanční prostředky získané použitím materiálu poškozené společnosti, když se jednalo o finanční prostředky získané zpracováním jiného materiálu. Dovolatel pak odkazuje na platnou judikaturu, zejména rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 4. 11. 2015, sp. zn. [7 Tdo 1279/2015](#), jehož závěr zní: Předmětem trestného činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku je též peněžní ekvivalent, který se do dispozice pachatele v postavení kupujícího dostane ve formě plnění od třetí osoby jako úplata za věc, kterou předtím koupil od poškozeného s výhradou vlastnického práva. Věc, které se týká výhrada vlastnického práva a za kterou nebyla zaplacená kupní cena, má z hlediska kupujícího povahu cizí svěřené věci. Z hlediska kupujícího se však v popsaném případě cizí svěřenou věcí stává peněžní částka reprezentující cenu věci. Peněžní prostředky zaplacené kupujícímu třetí osobou se proto nestávají vlastnictvím kupujícího. Přitom smysl výhrady vlastnického práva je zachován transformací účinků výhrady vlastnického práva k věci do peněžního ekvivalentu, který kupující získá použitím věci ve své podnikatelské činnosti.

9. Dovolatel uzavírá, že vzhledem k obhajobě obviněného je nepochybné, že popírá podstatné skutkové okolnosti mající podstatný význam pro právní posouzení věci. Současně poukazuje i na judikaturu, která se týká existence doznání, jako zákonné podmínky pro zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř., a která je použitelná i na předmětnou věc. Doznání podle rozhodnutí publikovaného pod č. 45/1995 Sb. musí zahrnovat doznání ke všem zákonným znakům stíhaného trestného činu, včetně zavinění v zákonné stanovené formě. Obdobné závěry vyplývají i z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 5. 2005, sp. zn. [4 To 383/2005](#), publikovaném pod č. 57/2006 Sb. rozh. tr.

10. Skutečnost, že obviněný nedoznává podstatný znak uvedeného přečinu, vyplývá z jeho obhajoby, když popírá, že by finanční částky získané od investora zahrnovaly zboží, které převzal od poškozené společnosti a na které se vztahovala výhrada vlastnictví. Proto lze mít za to, že ve věci nebyly splněny zákonné podmínky pro postup podle § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř.

11. V závěru podaného dovolání nejvyšší státní zástupce navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 265r odst. 1 písm. b) tr. ř. v neveřejném zasedání podle § 265k odst. 1 tr. ř. za podmínek § 265p odst. 1 tr. ř. zrušil usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. 4 To 532/2017, a podle § 265k odst. 2 tr. ř. zrušil všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově

navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a podle § 265l odst. 1 tr. ř. přikázal Krajskému soudu v Českých Budějovicích, aby věc znovu projednal a rozhodl.

12. Obviněný ve svém vyjádření k dovolání nejvyššího státního zástupce uvedl, že se domnívá, že ve věci byla splněna i druhá podmínka pro možnost aplikace ustanovení § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř. Zdůrazňuje, že nijak nerozporuje skutek popsany v obžalobě a v rozsudku soudu prvního stupně. Namítal toliko právní hodnocení tohoto skutku, tedy že popsaná verze naplňuje znaky trestné činnosti. Není mu jasné, z čeho nejvyšší státní zástupce dovozuje, že se nedoznal ke všem skutkovým okolnostem, neboť jediné, co rozporuje, je právní hodnocení skutku. Odkaz nejvyššího státního zástupce na doznání považuje za nepřipadný, neboť postup podle § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř. je možný pouze u skutků, u nichž význam a míra porušení či ohrožení chráněného zájmu je společensky mizivá, a doznání se výslovně nevyžaduje. Pokud by to měl zákonodárce na mysli, že se obviněný musí doznat, tak by to pravděpodobně v ustanovení § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř. výslovně uvedl. V závěru podaného vyjádření navrhl, aby Nejvyšší soud dovolání nejvyššího státního zástupce odmítl jako zjevně neopodstatněné.

III.

Přípustnost dovolání

13. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) shledal, že dovolání v této trestní věci je přípustné podle § 265a odst. 1, 2 písm. c) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou [§ 265d odst. 1 písm. a) tr. ř., § 265p odst. 1 tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1 tr. ř.), a splňuje i obligatorní náležitosti obsahu dovolání uvedené v § 265f odst. 1 tr. ř.

14. Protože dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., bylo dále nutno posoudit, zda námitky vznesené nejvyšším státním zástupcem naplňují jím uplatněný zákonem stanovený dovolací důvod, jehož existence je současně nezbytnou podmínkou provedení přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem podle § 265i odst. 3 tr. ř.

15. Důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. spočívá v tom, že bylo rozhodnuto o postoupení věci jinému orgánu, o zastavení trestního stíhání, o podmíněném zastavení trestního stíhání, o schválení narovnání, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí. Dovolací důvod zde spočívá v okolnosti, že nebyly splněny zákonné podmínky k tomu, aby soud učinil některé z rozhodnutí uvedených v § 265a odst. 2 písm. c), d), f) a g) tr. ř., kterým soud přesto rozhodl. V případě rozhodnutí o zastavení trestního stíhání citovaný dovolací důvod spočívá v tom, že vůbec nebyly naplněny podmínky pro vydání takového rozhodnutí, nikoliv tedy v tom, že sice trestní stíhání stejně mělo být zastaveno, ale z jiného obligatorního důvodu (§ 11 odst. 1 tr. ř.), než byl použit. Uvedený dovolací důvod lze vztáhnout nejen na obligatorní důvody zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 1 tr. ř., ale i na fakultativní důvody zastavení trestního stíhání uvedené v § 172 odst. 2 tr. ř., ačkoliv žádný z nich nebyl dán (srov. TR NS 15/2005-T-793).

IV.

Důvodnost dovolání

16. V návaznosti na shora uvedená východiska Nejvyšší soud konstatuje, že námitky obsažené v podaném dovolání byly z hlediska dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. uplatněny právně relevantním způsobem.

17. Podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. ř. může soud druhého stupně napadený rozsudek nebo jeho část zrušit a zastavit trestní stíhání, shledá-li, že je tu některá z okolností, jež by odůvodňovaly zastavení trestního stíhání soudem prvního stupně (§ 223 odst. 1, 2 tr. ř.).

18. Podle § 223 odst. 2 tr. ř. může soud zastavit trestní stíhání též tehdy, vyjde-li najevo mimo hlavní líčení, že tu je některý z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 tr. ř.

19. Důvod zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř. je naplněn tehdy, jestliže vzhledem k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následku, nebo okolnostem, za nichž byl čin spáchán, a vzhledem k chování obviněného po spáchání činu, je zřejmé, že účelu trestního řízení bylo dosaženo.

20. Jak již bylo výše uvedeno, podle § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř. lze zastavit trestní stíhání, jestliže je zřejmé, že účelu trestního řízení bylo dosaženo,

- vzhledem k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následku, nebo okolnostem, za nichž byl čin spáchán, a

- vzhledem k chování obviněného po spáchání činu.

21. Podmínky jako význam chráněného zájmu, způsob provedení činu a jeho následek a okolnosti, za kterých byl čin spáchán, jsou uvedeny alternativně, takže postačí naplnění některého z těchto předpokladů, když ovšem podmínka náležitého chování obviněného po spáchání činu musí být dána vždy, přičemž takto stanovené podmínky je nutné vyhodnotit z hlediska dosažení účelu trestního řízení. Dosažení účelu trestního řízení přichází v úvahu především u trestných činů menší závažnosti, resp. menší nebezpečnosti pro společnost (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 4. 2007, sp. zn. [5 Tdo 277/2007](#), a ŠÁMAL, P. a kol. Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck 2013, s. 2202).

22. Chování obviněného po spáchání činu představuje významnou okolnost právě z hlediska dosažení účelu trestního řízení, neboť se zde zohledňuje jeho přístup ke spáchanému trestnému činu, jehož se dopustil, a proto nebude zásadně možné zastavit trestní stíhání v případech, pokud obviněný popírá svou trestnou činnost. Předpokladem je nejen řádný život po celou dobu od spáchání trestného činu až do rozhodnutí o zastavení trestního stíhání (musí žít řádným občanským i rodinným životem a nesmí se dopustit trestného činu, přestupku nebo jiného správního deliktu), ale z hlediska právě dosažení účelu trestního řízení musí obviněný svým chováním po spáchání činu prokázat, že není třeba žádného dalšího opatření (trestu, ochranného opatření, ale ani použití některého z odklonů - podmíněného zastavení trestního stíhání či narovnání), popř. návrhu na schválení dohody o vině a trestu, a je možno trestní stíhání zastavit (viz komentář ŠÁMAL, P. a kol. Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 2204).

23. Z těchto východisek pak bylo přistoupeno k podanému dovolání nejvyššího státního zástupce, jenž dospěl k závěru, že nebyla naplněna podmínka, že chování obviněného po činu odůvodňuje závěr, že účelu trestního řízení bylo dosaženo. K uplatněné argumentaci nejvyššího státního zástupce lze uvést následující. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že obviněný v řízení před soudem prvního stupně nepochybně nezpochybňoval skutečnost, že předmětné faktury poškozené společnosti neuhradil, hájil se tím, že převážná část stavebního materiálu, který mu uhradil investor, nebyla poškozené společnosti, takže mu stavební materiál poškozené společnosti nebyl uhrazen. Z uvedeného je nepochybné, že obviněný zpochybňoval naplnění znaku skutkové podstaty přečinu zpronevěry spočívající v tom, že si присvojil cizí věc. Jinak řečeno, obviněný namítal, že v dané věci nebyly naplněny všechny objektivní znaky uvedeného přečinu. Stejnou námitku pak uplatnil i v podaném odvolání, když uváděl, že jeho jednání není trestným činem.

24. Při posuzování naplnění objektivní stránky přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku je nutné uvést, že z provedeného dokazování se podává, že stavební materiál poškozené společnosti byl podle rámcové kupní smlouvy o pravidlech pro koupi a prodej stavebního materiálu, podle oddílu III. článku 3. odst. 1 této smlouvy, ve vlastnictví poškozené společnosti, neboť vlastnická práva přecházela z prodávajícího na kupujícího až po úplném zaplacení kupní smlouvy. Z logiky věci

vyplývá, že stavební materiál si obviněný obstaral z toho důvodu, aby tento mohl použít k určenému účelu (tj. na stavbu). Proto je třeba mít za to, že předmětem trestného činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku je též peněžní ekvivalent, který se do dispozice obviněného v postavení kupujícího dostal ve formě plnění od třetí osoby jako úplata za věc, kterou předtím koupil od poškozeného s výhradou vlastnického práva. Věc, které se týká výhrada vlastnického práva a za kterou nebyla zaplacená kupní cena, má totiž z hlediska kupujícího povahu cizí svěřené věci. Pokud tedy došlo k využití stavebního materiálu, který získal obviněný od poškozené společnosti s výhradou vlastnictví, tak cizí svěřenou věcí se stala peněžní částka reprezentující cenu stavebního materiálu. Peněžní prostředky zaplacené obviněnému třetí osobou, tj. investorem, se nemohly stát vlastnictvím obviněného, ale byly ve vlastnictví poškozené společnosti a ve vztahu k obviněnému představují cizí svěřenou věc (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 4. 11. 2015, sp. zn. [7 Tdo 1279/2015](#), přiměřeně též rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 16. 1. 2013, sp. zn. [4 Tdo 1573/2012](#), rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. [7 Tdo 552/2017](#)).

25. Vzhledem ke shora uvedenému je možno uzavřít, že peněžní prostředky získané prodejem stavebního materiálu představovaly ve vztahu k obviněnému svěřenou cizí věc. Za situace, kdy obviněný zpochybňuje, že stavební materiál použil na uvedenou stavbu, a že tedy úhrada ze strany investora se týká stavebního materiálu poškozené společnosti, je nepochybné, že obviněný popírá, že by si přisvojil cizí věc, takže trestnou činnost nedoznává.

26. Jak již bylo naznačeno, pro postup podle § 172 odst. 2 písm. c) tr. ř. musí být splněna obligatorní podmínka chování obviněného po spáchání činu, jež zohledňuje zejména přístup obviněného k jím spáchanému trestnému činu. Obviněný musí svým chováním po spáchání činu prokázat, že již není potřeba dalšího řízení vůči jeho osobě, jež by vyústilo v uložení trestu, ochranného opatření či některého z tzv. odklonů. Logicky tento závěr nelze učinit v případech, kdy obviněný s dosud učiněnými závěry orgánů činných v trestním řízení o podstatných okolnostech trestné činnosti kladené mu za vinu nesouhlasí. V takovém případě totiž nebude možné dovodit z této okolnosti dosažení účelu trestního řízení (viz § 1 odst. 1 tr. ř.), když jedním z cílů je i předcházení trestné činnosti, což nepochybně znamená, že obviněný si musí být vědom, že jeho jednání je trestné, a že takového jednání se musí vyvarovat v budoucnu. Pokud spáchání trestné činnosti popírá, je zřejmé, že si trestnosti svého jednání není vědom nebo nechce být vědom. Proto lze uzavřít, že pokud obviněný spáchání trestné činnosti ve vztahu k podstatným okolnostem popírá, nelze mít za to, že účelu trestního řízení bylo dosaženo.

27. Vzhledem ke shora uvedenému dospěl Nejvyšší soud k závěru, že podané dovolání je důvodné, když dovolací důvody uvedené v § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. byly naplněny. Nejvyšší soud proto podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. zrušil usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. 4 To 532/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle 265l odst. 1 tr. ř. přikázal Krajskému soudu v Českých Budějovicích, aby předmětnou věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.